

EUCARISTIA D'ACCIÓ DE GRÀCIES DIOCESANA PER LA CANONITZACIÓ DE SANTA CARME SALLÉS I BARANGUERAS

Homilia pronunciada a la catedral basílica de Sant Pere de Vic, el dia 6 de desembre del 2012

Sr. Degà i membres del capítol
Germans preveres i diaques
Germanes Concepcionistes, Missioneres de l'Ensenyament
Família concepcionista
Germans tots, estimats de Deu,

«Donem gràcies al Senyor, el nostre Déu. Cal fer-ho i és de justícia! », diem en la celebració de la litúrgia eucarística. I així és avui realment per a tots nosaltres. Cal que donem gràcies a Déu pel gran do de la canonització de santa Carme Sallés Barangueras. I cal que donem gràcies, tots nosaltres els qui formem l'Església diocesana de Vic, perquè el Senyor ens ha concedit de completar en el nombre de set, els fills d'aquesta diòcesi que l'Església honora en el cànon dels seus sants. I cal que donem gràcies, amb vosaltres, germanes que viviu el carisma de Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament. Un carisma i un foc d'amor i zel evangelitzador que va passar pel cor i per la vida de la que és la vostra fundadora, santa Carme Sallés. I cal donar gràcies també juntament amb la gran família concepcionista que s'alegra per la santedat de la que sempre ha admirat i ha anomenat com a Mare Carme.

La missa d'acció de gràcies diocesana per la canonització de santa Carme Sallés té, a més, avui l'alegria de la celebració per primera vegada en la data del 6 de desembre de la festa litúrgica de santa Carme Sallés. Com a bisbe d'aquesta diòcesi de Vic us agraeixo que vosaltres, germanes concepcionistes de Catalunya, hàgiu guardat aquesta data per celebrar la festa a la ciutat de Vic i en concret a la seva catedral.

Vic és la ciutat on va veure la llum del món la nena Carme Sallés, el 9 d'abril de 1848, en concret al número 1 de la plaça de Santa Clara, en el si de la família formada pel matrimoni de Josep Sallés, natural de Sallent i Francesca Barengueras, natural de Manresa, els quals havien vingut a viure a aquesta ciutat, tot cercant un futur millor per a ells i els seus fills. Ella fou la segona de deu germans. I fou en aquesta mateixa catedral, en què celebrem aquesta eucaristia d'acció de gràcies per la seva canonització, on fou batejada el dia 11 d'abril, dos dies després del seu naixement. Aquí van ressonar les paraules del ritual del baptisme: «Maria del Carme, Francesca, Rosa, jo et batejo en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén» La història d'amistat entre Jesús i Carme Sallés es va iniciar en la senzillesa de la litúrgia de l'Església i en l'amor i desig dels pares de donar a la seva filla el millor: la fe i l'amistat amb Jesús, el Déu que salva.

La nostra mirada agraïda per la canonització de santa Carme Sallés, s'eixampla a tots els qui la van ajudar a créixer en la seva vida personal i cristiana. Per a ella no era possible separar aquests dos aspectes. Ella en tot moment es va sentir ben filla de la seva família i del seu poble, però també se sentia al mateix temps i de manera inseparable filla de Déu, salvada per Crist, filla de l'Església. Un bon arbre manifesta bones arrels; si manquessin les arrels, els embats de les tempestes no l'haurien deixat créixer i donar fruit. Les bones arrels que han donat la vida de santedat de Carme Sallés cal cercar-les en la fe dels seus pares, en les persones que el Senyor li va posar al costat, els familiars, la minyona, els germans, les mestres, les amistats, l'ambient cristià de les comunitats i famílies d'aquell gloriós segle XIX en aquesta terra beneïda de Catalunya i especialment en aquesta terra de Vic. Certament, el segle XIX ha estat

el segle de la santedat de la diòcesi de Vic. Ja han estan canonitzats, d'aquest segle, sant Antoni Maria Claret, santa Joaquina de Vedruna, sant Pere Almató, sant Francesc Coll i ara santa Carme Sallés. Tot aquest fruit de santedat no s'improvisa. Fou la fe estimada i provada de les persones d'aquesta terra la que va donar el fruit de santedat; el que veiem i el que el Senyor sap i que se'n revelarà en les festes de Noces de l'Anyell, en l'eternitat de Déu.

I aquesta mirada agraïda a la santedat dels fills i filles de Déu és la que ens fa mirar amb esperança el treball de la nova evangelització tan necessària entre nosaltres. La santedat dels fills i filles d'aquesta diòcesi manifesta que, malgrat la cendra que sembla que aparegui en tantes realitats, hi ha certament brases ben enceses sota aquestes cendres. El buf de l'Esperit i el treball missioner i evangelitzador faran revifar el foc de vida cristiana i de santedat entre nosaltres. Aquesta és l'esperança que posem en el Senyor, en el seu amor misericordiós *que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Car Déu és un de sol, i també és un de sol el mitjancer entre Déu i els homes, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix en rescat de tots* (1Tim 2,6).

La vida de santa Carme Sallés manifesta la profunditat d'aquestes arrels. Com ja sabeu ben bé vosaltres, la família hagué de deixar aquesta ciutat de Vic quan la nena Carme tenia vuit anys. La situació econòmica que estaven passant va aconsellar traslladar-se a Manresa, per estar més a prop de la família. Allí transcorregué una nova etapa de la seva vida, en què va viure moments importants que més tard, al llarg de la seva vida religiosa, recordaria: els estudis a l'escola de l'Ensenyança de Manresa, la primera comunió, la visita a Montserrat, el seu desig de ser religiosa,...; tot marcat per aquesta recerca incansable de la voluntat de Déu que tant la va caracteritzar al llarg de la seva vida. En el seu cor hi va haver sempre la inquietud per descobrir on podia servir millor Déu.

Com a fruit d'aquesta recerca de la voluntat de Déu, la tornem a veure als seus vint-i-tres anys a Vic, on es troba amb un altre sant, Francesc Coll. Va entrar al postulatat de les Dominiques de l'Anunciata d'aquell moment. En aquesta Congregació va professar i va romandre durant vint-i-un anys de la seva vida en diferents comunitats d'arreu de Catalunya.

Però en el seu cor es va manifestar un nou desig de Déu, el de l'educació de les noies amb unes característiques peculiars més marianes, més des del cor de Maria Immaculada. El sofriment es fa present en el seu cor en el desig de cercar la voluntat de Déu i en la tasca de descobrir quin és el millor camí per a fer realitat el que Déu feia néixer en el seu cor, confiant sempre en la providència de Déu. El Senyor li va obrir els camins que la van portar amb tres germanes més, després d'algunes vicissituds, a Burgos. Ella va dir: «Si és voluntat de Déu, anem a Burgos. Allí treballarem i lluitarem en tot el que faci falta. I Déu proveirà.» A Burgos, acollides per l'arquebisbe d'aquesta ciutat, va fundar les germanes Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament, amb vel i escapulari blau, perquè volia que Maria Immaculada fos la mare i la mestra d'aquesta nova congregació i d'aquesta nova realitat educativa. La pedagogia que l'Esperit Sant feia néixer en el cor de santa Carme Sallés era la d'inocular l'amor a Maria, mare Immaculada, en els seus mètodes pedagògics. De fet ella deia a les seves religioses: «A la nostra mare Immaculada heu mirat sempre com la vostra fundadora, de la qual jo no he estat res més que un instrument inútil.» La vida per aquest món de santa Carme Sallés va acabar el 25 de juliol de 1911 a Madrid.

I ara cent un anys després de la seva mort la santa Mare Església, per mitjà del papa Benet XVI, ens l'ha retornada com a Santa. La podem sentir ben a prop nostre. Podem imitar la seva vida i podem invocar la seva intercessió en les nostres vicissituds

per aquest món. Donem gràcies a Déu per la seva persona i la seva santedat, pel seu exemple i per la seva intercessió davant el seu espòs, Jesús, i la seva mare i model, Maria, en el misteri de la seva Immaculada Concepció.

Santa Carme Sallés i Barangueras ens recorda a tots nosaltres, els membres de la seva diòcesi que la veure néixer, créixer i prendre la saba necessària de vida cristiana autèntica per a donar el fruit de la santedat; i també us recorda a vosaltres, família concepcionista, que l'opció per la vida cristiana amb totes les seves conseqüències és la clau de la nostra felicitat i fecunditat. Què és un sant sinó l'home o la dona plenament feliç? El camí de la realització personal, de la vida plena, de la vida benaurada i feliç, no és cap altre que el descobriment de la voluntat de Déu i la realització plena d'aquesta voluntat, amb l'ajut de la gràcia misericordiosa del mateix Déu, que vol que tinguem vida i vida a desdir. Joves, escolteu la veu del Senyor que us parla al més pregon del vostre cor, per portar-vos pels camins de la veritat i de l'amor. No tingueu por d'obrir les portes a Crist. Ell és l'únic que no pren res, sinó que ens ho dona tot!

Estem de ple immersos en l'Any de la Fe. El testimoni de santa Carme Sallés ens recorda la necessitat de posar la nostra fe en Jesús all centre del nostre cor, l'únic lloc que li pertoca. Si els cristians, si tots nosaltres, ens disposéssim a creure de veritat, no a mitges, la nostra vida canviaria, el nostre ambient canviaria, la nostra societat canviaria. Santa Carme Sallés va saber posar la mirada de fe en la seva vida i en les seves obres; d'aquesta fe naixia l'expressió que repetia contínuament: «Endavant, sempre endavant!»

Santa Carme Sallés és testimoni per a nosaltres, de com la fe en Crist fa néixer obres apostòliques i evangelitzadores que perduren en el temps. Al llarg dels més de cent anys de la congregació de les Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament, l'obra evangelitzadora en el cor dels nois i noies ha estat fecunda en vida cristiana autèntica. En aquests moments de la nova evangelització, la nova santa ens recorda que el camp de l'anunci de l'evangeli és obert davant nostre i que les dificultats que puguem trobar no han de ser dissuasives per a nosaltres; ans tot al contrari. La nova situació del nostre món, moltes vegades lluny de la fe cristiana, és el nostre repte per a ser els treballadors de l'evangeli, els sembradors de Crist, la bona llavor que dona fruit, en el cor dels nostres coetanis. No és aquest un temps, com cap temps de l'Església, per a cantar complantes i plorar, sinó per a llançar-nos a l'aventura de la nova evangelització. Són molts els infants i joves, adults i ancians que estan esperant, potser sense saber-ho, la nostra paraula, acompanyada del testimoni de l'amor i l'alegria, feta vida, clara i explícita: Jesús és el Senyor, que allibera i salva, que estima amb un amor que mai no mor!

Que santa Carme Sallés, filla de la diòcesi de Vic, fundadora de les Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament intercedeixi per tots nosaltres, per tal que sapiguem escoltar la veu de Déu i sapiguem llançar-nos a l'aventura de la fe, descobrint els camins de donació a Déu i als germans que Crist, el Senyor, ens demana. Amén.